

A Szabadság

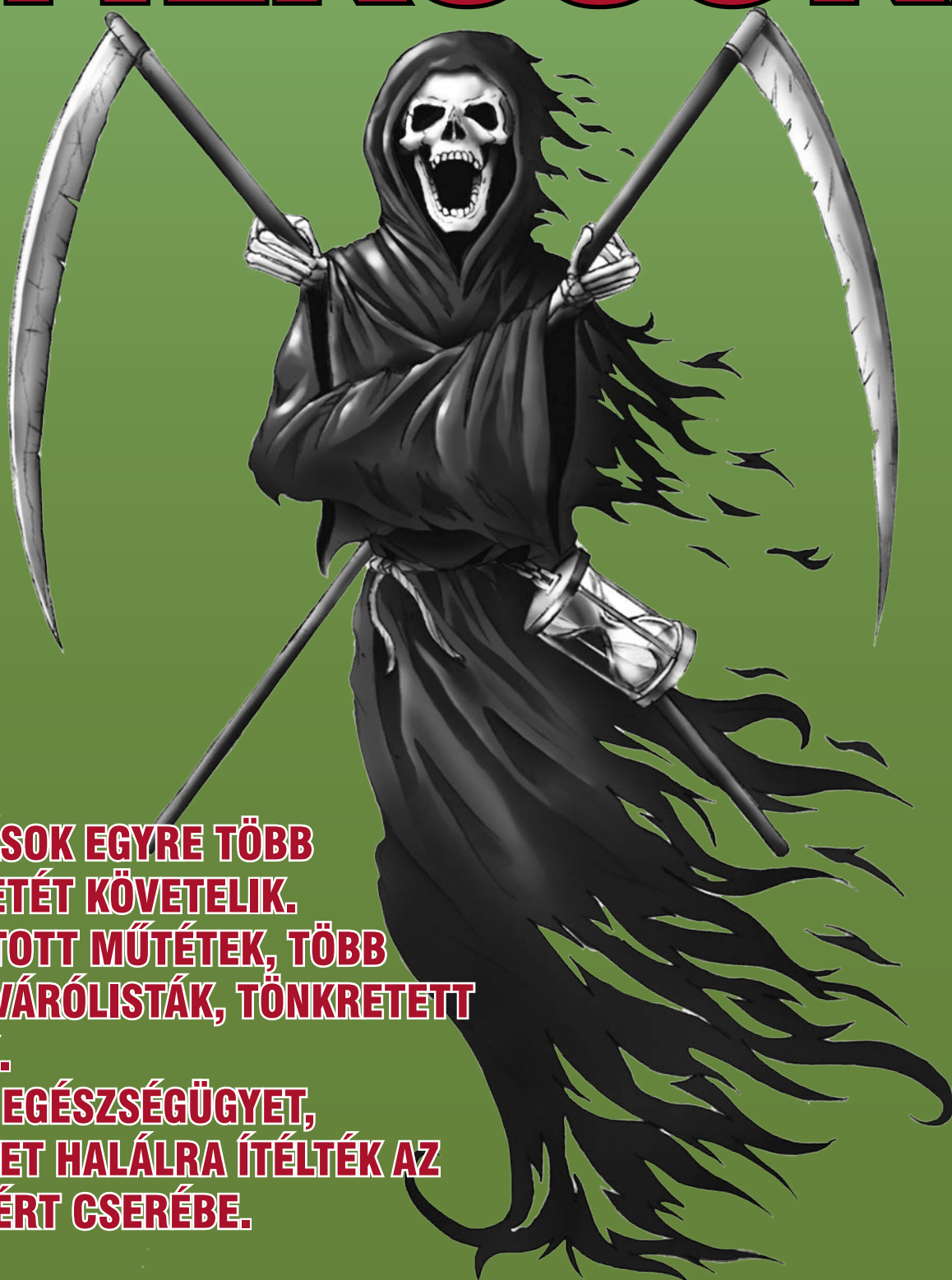
A MAGYAR KOMMUNISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

www.aszabadsag.hu

www.munkaspart.hu

1082 Budapest, Baross utca 61.; Telefon: 334-1509

GYILKOSOK!

**AZ ELVONÁSOK EGYRE TÖBB
EMBER ÉLETÉT KÖVETELIK.
ELHALASZTOTT MŰTÉTEK, TÖBB
HÓNAPOS VÁRÓLISTÁK, TÖNKRETETT
KÓRHÁZAK.**

**A MAGYAR EGÉSZSÉGÜGYET,
A BETEGEKET HALÁLRA ÍTÉLTÉK AZ
IMF-HITELÉRT CSERÉBE.**

BALSZEMMEL

Thürmer Gyula

MI A BAL SZEMÜNKKEL NÉZÜNK A VILÁGRA. ÍGY SOK MINDENT ÉSZREVESSZÜNK, AMIT CSAK A JOBB SZEMÜNKKEL NEM LÁTNÁNK. MÁSKÉNT IS LÁTJUK A VILÁGOT, MONDJUK ÚGY, BALSZEMMEL. EZUTÁN MINDEN SZÁMUNKBAN ELMONDJUK, MIKÉNT IS LÁTJUK AZ ÉPPEEN ESEDÉKES ESEMÉNYEKET A SAJÁT POLITIKAI ÉRTÉKÍTÉLETÜNK ALAPJÁN, BALSZEMMEL.

AZ UTCA A MIÉNK (LEHET)

Nem győzöm elégszer hangsúlyozni, hogy az utca a miénk. A televízió nem a miénk, éppen ezért ne is kérdezd minduntalan, hogy miért nem szerepel a Munkáspárt a televízióban. Azért, mert nem engedik. Az utca azonban a miénk. Illetve a miénk lehetne, ha birtokba vennénk. Nem kell sok hozzá. Ki kell szemelni forgalmas helyeket, ahol sok ember fordul meg. Ne a milliomos negyedeket válasszuk és a külföldieknek épített sétálóutcákat, mert a mi választóink nem arra járnak! Menj a rendelők elé, a munkaügyi hivatalokhoz, a vasútállomásokhoz! Na, ott aztán megtalálod a munkást is, meg a többi dolgozót is. Persze, az önmagában kevés, ha csendesen bóklászunk a tömegben. Az embereknek látniuk, hallaniuk kell bennünket. Olvassuk fel a programjainkat, de ha a Balszemmel folytatásait olvassuk fel, akkor sem követünk el hibát. Vigyünk zászlókat, transzparenszeket, hogy lássanak bennünket! Szólítsuk meg a járókelőket! Nem kell félni! Ők is olyanok, mint mi. Szóval, az utca a miénk. Egyelőre. De jó, ha tudod, hogy a Jobbik már ott van. Ha nem vagyunk elég ügyesek, még az utcáról is kiszorulhatunk. Szóval, gyerünk!

ZÖLD SZALAG

Nem tudom, hogy kis hazánkon kívül van-e más ország a világban, ahol a kör-

házigazgatóknak éhségstrájkjal kell fenyegetőzniük azért, hogy a kormány egyáltalán meghallja őket. Nálunk ez történik.

Zöld szalagot öltenek az egészségügy dolgozói, hogy éreztessék: itt nem egyik vagy másik szakma bajáról van szó, hanem arról, hogy összeomlik az egészségügy. Ez azt jelenti, hogy hiába leszel beteg, legfeljebb a jó Istenben bízatsz. A Bajnai-kormány most tökéletesen el van foglalva az új és régi típusú influenza-oltásokkal, miközben nem értem, hogy érdemes kérni az oltást vagy sem. A legszörnyűbb, hogy a háziorvosom sem tudja, pedig neki tőlem eltérően orvosi diplomája van. Pedig akad itt egy-két baj. Engem egyáltalán nem biztat az a statisztikai adat, hogy Magyarországon a férfiak 25 százaléka nem éri meg a hatvan évet. Kösz, szép perspektíva! Ezzel például miért nem foglalkozik a kormány?

A kormány azt mondja, hogy nincs pénz, ezért az egészségügy sem kap. Az állami vállalatok vezetőinek nagy fizetéséből szerintem nem ez derül ki. Van itt pénz, csak nem a kórházakra, nem a betegekre, hanem a főnökökre, azok barátaira, rokonaira és üzletfeleire, a külföldi multik támogatására. Mindenre van, csak a mi egészségünkre nincs. Ránk nincs szükség. Jobb, ha meghalunk. Mi, az emberek csak zavarjuk Bajnai urat is, meg összes miniszterét. Azért lenne itt megoldás! Én összeszedném ezeket az

urakat, szépen, demokratikusan, aztán összekötném a kezüket, nem szalaggal, hanem kötéllel. A kötél lehet zöld. Aztán irány a bíróság! Tudod, népet irtani nem csak háborúban lehet, békében is. Ezek az urak most éppen ezt teszik. Mindaddig, amíg engedjük.

HÜLYESÉG HIVATALBÓL
DÍJÁTALÁNYOZVA (?)

Töredelmesen bevallom, hogy a diplomáciát a kádári időkben tanultam, részben magától Kádártól. Emlékszem, egyszer hazahívták az egyik magyar nagykövetet, mert feldühödött és dühében csúnya, legalábbis diplomáciai értelemben csúnya szavakat mondott a fogadó ország illetékeseinek. Visszahívták a diplomatát, pedig úgy általában nem volt rossz ember. Egy nagykövet csak parancsra haragudhat meg, és csak parancsra mosolyoghat, magyarázta meg döntését Kádár.

Ez jutott eszembe, amikor Balázs Péter külügyminiszter nyilatkozatát olvastam, amelyben Magyarország fiatalabb testvérének nevezte Szlovákiát, amelyet meg kell tanítani az európai viselkedésre, a nyelvtörvényt pedig a Ceausescu-rezim által alkalmazott módszerekhez hasonlította. Két eset van. Az egyik, hogy miniszter úr magától ilyen faragatlan. Ez lenne a könnyebbik eset, de erről az EU-bürokrata kinézetű, joviális úrról nehéz elhinni, hogy önmagától hülye. Szerintem a szlovákok se nagyon gondolják így, ha csak a kormányuk nekik nem ezt adja parancsba. A másik eset, hogy miniszter úr hivatalból mond hülyeségeket. Ez a rosszabbik eset, amely azt jelzi, hogy a Bajnai-kormány nem érti a magyar-szlovák problémát, sőt nincs érzéke a diplomácia iránt sem. Ha lenne elég gazdasági erőnk, vagy legalább erős hadseregünk, akkor diktálhatnánk a szlovákoknak. De nincs, és mivel nincs, marad a politika, ahogyan Bismarck nevezte, a lehetőségek művészete, abba pedig nem fér bele a hülyeség, még akkor sem, ha az van ráírva: hivatalból díjátalányozva.

A KAPITALIZMUS KÉPEZTE BALOLDALIVÁ

BESZÉLGETÉS SZÜCS LEVENTÉVEL, AKI NÉMETORSZÁGBÓL TÁMOGATJA A PÁRTOT

Szücs Leventének nem kellene segítenie a Munkáspártot. Nem a magyar szocializmusban nőtt fel, Németországban született. A kapitalizmust azonban megtanulta, s talán éppen ezért, megértette azt is, hogy mit jelent igazán a haza szó. Felismerte azt is, ki tesz igazán Magyarorszáért.

– *Rövid ü-vel írja a nevét?*

– Igen, üknagyapám Süts volt, ebből magyarosították Szücsre. Német-magyar állampolgár vagyok.

– *Németországban született?*

– 1968-ban születtem Hamburgban. Szüleim ötvenhatosok, részt vettek a felkelésben. Szóval gazdag, durván jobboldali családból származom. A szüleim emigráltak. Németországban magyar nyelvű gimnáziumban jártam, amely ma már nem létezik. Érettségiztem, aztán bevonultam katonának. Apám arra nevelt, hogy vissza kell adni valamit a német államnak, amiért befogadott. Szanitéc voltam a seregben. Aztán lebontották a vasfüggönyt, én pedig ott akartam hagyni a katonaságot, amiért katonai bíróság elé állítottak. Végül győztem, és polgári, ápolói szolgálatot vállaltam egy kórházban. Magyarországra jöttem egyetemre. Itt akkoriban pénzért mindent lehetett. Még konkrét tanulás nélkül is. Persze így van ez ma is. Kezdetben pszichológiát, majd közgazdaságtant tanultam dolláros diákként. Most is tanulok munka mellett, ismét pszichológiát.

– *Úgy tudom, hogy tönkrement...*

– Egy üzleti vállalkozásban az összes pénzemet elveszítettem. Dolgozni kezdtem különböző nemzetközi cégeknél. Ellenőrzési tevékenységet folytattam, én voltam a legutálatosabb ember. Az volt a dolgom, hogy a dolgozó munkájában mindenáron hibát találjak. Ez amerikai módszer. Azt hittük, hogy ettől Kelet olyan lesz, mint Nyugat, de fordítva történt.

A 70-es, 80-as években Németországban jól működött a szociális háló, gondoskodott az állam minden egyes polgáráról. A keleti blokk felbomlása után ezt fokozatosan kezdték lebontani, hiszen megszűnt az ok, amiért versenyezni

kellett, megszűnt a harc a szocialista országokért. Számomra is megszűnt az otthon-érzés. Rájöttem, hogy nem úgy működik a világ, ahogy mi azt elképzeljük. Nem attól lesz valaki gazdag, mert jól dolgozik. Más rugók mozgatják a hatalmakat.

– *Német és német között tesznek különbséget?*

– Hát persze! Egy németországi német beosztottam jóval többet keresett, mint én, aztán jött az NDK-ból egy fiú. Őt lényegesen alulfizették. Senki sem gondolhatja komolyan, hogy Nyugaton minden fenéig tejfel. Ott nagyban megy a korrupció. Egy rendőrt nem érdemes lefizetni, de egy nagyfőnököt már igen. Míg erős a gazdaság, nem érezhető erőteljesen a különbség. A gyenge gazdaságot, mint amilyen a magyar, kimeríti. Ha van a zsebemben ezer forint, s abból kiveszek egyet, észre sem veszem, de ha csak egy forintom van, akkor bizony nagyon is!

– *Hogyan került kapcsolatba a Munkáspárttal?*

– Sok-sok esemény vezetett ahhoz, hogy szociálisan érzékeny emberré váljak. Rengeteg építőkockából tevődik össze az az út, ami elvezetett egy szemléletváltáshoz.

Gyálon laktam, mikor szinte az egész település fizetési felszólítást kapott egy cégtől, köztük én is 21000 forintról, de

volt, aki milliós nagyságrendűt. Megfélemlítették az embereket, a fizetési felszólítás pedig jogtalan volt. Akkor a feleségemmel 1600 rölapot csináltunk, megkerestük a fogyasztóvédőket és eldöntöttük, hogy harcolunk a jogtalanság ellen. A fogyasztóvédők azt mondták, hogy egy panasz nem panasz, de gondoskodtam róla, hogy annyi panasz legyen, amennyi még nem volt a történelemben. Persze engem is fenyegettek, de nem hátráltam. Mendel Lajost, a Munkáspárt helyi vezetőjét egy közmeghallgatáson ismertem meg, ahol felálltam és beszéltem az emberekhez. Ő is kapott ilyen felszólítást. Közös célokért harcolunk. Elértük, hogy sok embernek elengedjék a büntetést, vagy jelentősen csökkentsék azt.

Nagyon tetszett nekem, hogy a Munkáspárt bizonyos kérdésekben bárkivel együttműködik, ami a nép érdekeit szolgálja. Ezt csak a kommunista párt jelentette ki, más nem. Sok közös van a párt ideológiájában és az én világnézetemben. Szeretném a Munkáspártot több helyen látni, az utcán, mindenhol.

– *Ismeri A Szabadságot?*

– Természetesen előfizetek rá, olvasom, és elviszem a könyvtárba. Hozzájárulok ahhoz, hogy a társadalmi igazságosságért folyó küzdelem hatékony legyen. Most húszezer forinttal támogatom a párt kampányát. ■

PÉNZÉRT ÉLHET A

„Ha október 26-ra lenne időpontunk egy csípőműtétre, akkor aggódnunk kell-e? A válasz egyértelmű volt: igen.”

Ez olvasható a Kisalföld tudósításában.

A fa létra, amelyen csütörtök reggel felmászott feltűzni a zöld zászlót Varga

Gábor, a Petz Aladár Megyei Oktató Kórház igazgatója, nem tűnt túl biztonságosnak – végül mégis stabil támaszt nyújtott az országos akcióhoz csatlakozó intézményvezetőknek. Ugyanez nem mondható el a kormányzatról, amely, ha nem biztosítja a kórházak által kért 24,5 milliárd forintot, akkor az intézményeket az év végéig csődbe viszi – mondta Varga Gábor. Győrben már borítékolni lehet, hogy októbertől csak a sürgősségi műtéteknél, az onkológián és a gyermekgyógyításban nem lesz korlátozás, az előre tervezett

operációknál azonban igen. A Kisalföld konkrétan rákérdezett a főigazgatónál arra, ha október 26-ra lenne időpontjuk egy csípőműtétre, akkor aggódnuk kell-e? A válasz egyértelmű volt: igen. A kórhákszövetség állásfoglalását a helyszínen kiosztották, ebben az szerepel: „Ha 2009. szeptember 30-ig nem történnek lépések a szükségesnek jelölt intézkedésekben, bejelentjük: ilyen finanszírozási feltételek mellett nem tudjuk biztosítani a betegellátásban még a jelenlegi szakmai minimumfeltételeket sem. Az új minimumfeltételeknek megfelelő engedélyeztetési eljárást nem indítják meg az intézmények, és javasoljuk, hogy az új finanszírozási szerződést se írják alá. Ha október 7-ig nem történnek meg a szükségesnek jelölt intézkedések, úgy önkéntes egészségügyi intézményvezetők éhségstrájkot kezdenek.

Ha október 14-ig nem történnek meg a szükségesnek megjelölt változtatások, úgy a finanszírozás szükségének megfelelően az intézmények korlátozzák az egészségügyi szolgáltatásaikat. Ezzel párhuzamosan az intézmények a biztosítási felügyelettel nem működnek együtt, az esetleges

Az egészségügy állami ügy marad!

1. Az egészségügy állami és önkormányzati tulajdonban marad. Mindenfajta privatizációs kísérletet leállítunk!
2. Az egészségügy részesedését a GDP-ből 10 százalékra emeljük.
3. A gyógyszerárakat rákényszerítjük az extraprofitjuk csökkentésére, elérjük, hogy a gyógyszerek olcsóbbak legyenek.

Munkáspárt

BETEG

kiszabott bírságot nem fizetik be, és pénzügyi lehetőségeiknek megfelelően csökkentik a szállítói számlák kifizetését.” ■

Megfizeted a szemedet?

A Vakok és Gyengénlátók Országos Szövetségének az idei 207 millió forintos támogatás helyett jövőre – a költségvetés tervezete szerint – 50 millió forintot adna a kormány. A dokumentum szerint az Értelmi Fogyatékosokkal Élők és Segítőik Országos Szervezetének az idei 138 millió forintos támogatásból jövőre 50 millió maradna, a Sikek és Nagyothallók Országos Szövetsége 177 millió helyett szintén 50 millió forint támogatást kapna, míg a Mozgáskorlátozottak Egyesületeinek Országos Szövetségének is majdnem a felére, 160-ról 85 millióra csökkenne a támogatása.

SZOCIALISTÁK? EZEK?

Pusztuljanak a gyengék! – ez a jelmondatuk.

A szocialistának nevezett kormány mindig megtalálja a legelesettebb, leg-rászorulóbb rétegeket, hogy még egyet rúgjon rajtuk.

Másra már nem lehet gondolni, hiszen a betegek, a nyugdíjasok, a gyermekek, a kismamák javadalmainak radikális csökkentése után már a fogyatékkal élőkre is rácsaptak karmaik.

Ritkán ragadtatom magam hosszú és cirkalmas dühöngésre, de a minap igencsak adtak rá okot, hogy így tegyek.

A hír roppant egyszerűen szól: a Magyar Vakok és Gyengénlátók Országos Szövetségének nyújtott állami költségvetési támogatás, évi 207 millió forint az új költségvetésben 50 millió forintos tétellel alakul.

Figyeljünk, nem milliárd, hanem millió forint! (Hol is tartunk az állami vezetők havi fizetésénél?)

De itt még csak csendesen szitkozódtam volna. Sajnos, láttam azt a felvételt – amit azóta is rejtegetnek – ami az egyik kereskedelmi csatorna adásában még cenzúrázatlanul lejött. A Szociális és Munkaügyi Minisztérium megbízott funkcionáriusa konkrétan kijelentette az intézmény előtt: a Szövetség vezetői elherdálják a számukra rendelt pénzt, mivel palotában élnek, dolgoznak, oktatnak. Az már nem jutott el a füléhez, hogy ezt az épületet valaki, úgy száz évvel ezelőtt a látás-sérültekre hagyta, ezért az övök az ingatlan.

Na igen, azt, aki a „privatizáció” híve, biztosan zavarja, hogy nem adhat el egy szép épületet, amelyben a kormányzat számára fölösleges vakok és gyengénlátók teremtik meg életük alapjait, készítének fel embereket, hogy a társadalom hasznos tagjaivá váljanak.

Szerintük nekik is menniük kellene, mint az Pszichiátriai Intézet szerencsétlen lakóinak, akikről elvehették a „Lipótmezőt”, ahol pszichésen sérült embereket gondoztak szakértelemmel, felelősséggel, törődéssel. Na igen, az állami tulajdon volt.

Itt az új ötlet: adósítsuk el a Vakok és Gyengénlátók Szövetségét, adják el az egyetlen tulajdonukat, mert nem tudják fenntartani. Menjenek a látás-sérültek oda, ahová akarnak, kinek kellene?! Az IMF-szolgáknak biztosan nem. Adják oda, ami az övök, aztán menjenek a pszichés betegek sorsára: a hajléktalan menhelyre.

Mert nem lesz más lehetőségük. A BKV-s végkielégítések önmagukban sokszorosára rúgnak az említett 207 millió állami támogatásnak, s nem említettük a többi állami cég vezetőit, de ezzel a költségvetéshez képest neveltséges összeggel tőlük megvonják mindazt, ami évtizedeken át megteremtette számukra az emberhez méltó életet.

Ha 50 millióra csökkentik a támogatást, bezár a Vakvezetőkutyá Kiképző Iskola, megszűnik a vakvezető kutyaképzés, nem nyit ki a hangos- és Braille-könyvtár, nem lesz Braille-nyomatás, nem készülnek pontírású folyóiratok, könyvek, nem tudják biztosítani a látás-sérültek segédeszköz ellátását, nem olvasnak fel hangoskönyveket a stúdiójukban, nem lesz speciális tankönyvellátás a látássérült gyermekek számára.

SZOCIALISTÁK? EZEK?

Ismét csend van a multimilliomosok, milliárdosok megadóztatásáról. Szóba sem kerül a luxusadó. A multiknak adott pénzek, adókedvezmények továbbra is tabuk. Pedig jó kérdés: összesen nekik vajon mennyit adhattak?

A szocializmus gyermeke vagyok, szó szerint is, ma már biztosan nem vinné rohammentő koraszülő anyámat az ötven kilométerrel arrébb lévő megyei kórházba.

Nekünk még megtanították, hogy az időseken, elesetteken segíteni kell. Öreg néninek segítünk szatyrot cipelni, fehér bottal közlekedőtől megkérdezzük a zebránál: segíthetünk-e?

Kik voltak ezeknek a szülei? Honnan ez a mértéktelen kapzsiság? Honnan ez az embertelenség?

S hol a határa?

ZÖLD SZALAGBAN A MUNKÁSPÁRT

Zöld szalagot öltöttek Egerben a Munkáspárt aktivistái. Thürmer Gyula, a Munkáspárt elnöke szeptember 25-én ez egi Dobó téren elmondta a sajtó képviselőinek, hogy a Munkáspárt szolidáris az egészségügy dolgozóival. A Munkáspárt volt a 2004-es kórház-népszavazás elindítója, sok egeri emberrel együtt védtük az egeri kórházat, és védjük ma is a magyar egészségügyet. A Munkáspárt tiltakozik Katona Béla, az Országgyűlés elnökének egeri látogatása ellen. Ez nem más, mint az MSZP felháborító képmutatása. Egerbe jön az MSZP-s politikus, miközben az MSZP országos és megyei vezetőinek tudtával engedték Egerbe a HospInvestet, és tették tönkre ezzel az egeri kórházat. Számon kell kérni az MSZP bűneit! Nem maradhatnak büntetlenül az egeri és Heves megyei emberek egészsége ellen elkövetett bűncselekmények. A felelőtlen, bűnös döntések meghozóinak felelniük kell! – hangsúlyozta a Munkáspárt elnöke.

A párt elnökét többen is elkísérték a program során, köztük Juhász Norbert, a KB-tagja, Szabó Tamás, a Baloldali Front elnöke, Kovács Balázs, az ifjúsági szervezet vezetőségének tagja és Tóth László, a pétervásárai térség KB-képviselője. A munkáspárti csapat együtt kereste fel a Mátrametál Kft-t Sirokon, amely a gyógyszeripar, az élelmiszer-

ipar, a kozmetikai- és háztartás-vegyipari szektor számára gyárt tubusokat, aeroszol palackokat. A dolgozók szívesen fogadták a munkáspárti csapatot, többen hétköznapi problémáikat is megosztották velük.

PIACOLÁS ÉS

MUNKÁSOSZTÁLY

Itt járt egyszer egy 23 éves amerikai lány. A pólóján hatalmas amerikai zászló, a zászlóban sarló és kalapács. Sajnos nem tudok angolul, de néhány szót értek. Néhány szót megtanultam, talán többet, mint azok, akiknek évekig tanították az orosz, és most verik a mellüket, hogy mégsem tanulták meg. Egyre kevesebben, mert az orosz menő nyelv lett.

Nehezen beszélgettem az amerikaival, néha segítettek az angolul tudók. Aztán magunkra maradtunk. Az amerikai lány dühösen magyarázott. Gyakran mutatott a sarlóra és a kalapácsra. Elmondta, hogy ott, az USA-ban is élnek normális emberek, akik utálják a hatalom háborús játékeit, akik harcolnak az emberi jogokért. Akik kiharcolták május 1-ét a világnak, és akiknek mindaz köszönhető, ami jó az Egyesült Államokban. Mert a tőkessel ott is meg kell küzdeni. Hogyan? – kérdeztem ezerszer, de ő ennyit mondott: Working class!

A napokban megint találkoztam egy amerikaival. '56-os menekültek gyermekével, aki nem osztja szülei meggyőződését. Hosszan mesélt a hazájáról, egyre izgatottabban. Végül azt mondta: osztályharc van, nem vetted észre? Nekünk proletároknak kell szembeszállni a burzsujjal.

LECSÓKÓSTOLÁS SZÉKESFEHÉRVÁRON

A Munkáspárt Fejér megyei szervezete immáron két évtizede vesz részt a Fehérvári Vigasságok rendezvényén, amelyet hagyományosan szeptemberben rendeznek meg. Ilyenkor a város apraja-nagyja elmegy a városközpontba, hogy élvezze a gazdag kulturális kínálatot, és szórakozzon is egy kicsit. A rendezvény hangsúlyozottan nem politikai esemény, de minden párt és politikus, amely és aki egy kicsit is ad magára, megmutatja magát. A Munkáspárt csapata élén Espár István megyei elnökkel az idén is szépen berendezte a Munkáspárt faházát, osztogatta a párt anyagait. Az ünnepség idején Lecsófesztivált is rendeztek, ahol több, mint háromszáz csapat mutatta meg, hogy milyen lecsót tud készíteni. Volt itt minden, a hagyományos lecsótól kezdve a csülkös lecsón át a harsás lecsóig, sőt még a lecsós rétest is meg lehetett kóstolni. Thürmer Gyula, a párt elnöke és Karacs Lajosné, a

párt alelnöke, egyben a megye egyik országgyűlési képviselő-jelöltje is jelen voltak a rendezvényen. Szinte min-

den csapat szívélyesen invitálta a párt vezetőit, és bizony helyt kellett állni a kóstolgatásban. ■

POLITIKAI PÁRBESZÉD TATABÁNYÁN

Tatabányára látogatott szeptember 23-án Thürmer Gyula, a Munkáspárt elnöke. Reggel a piacon, délben, a város központjában a sajtóval ismertette a Munkáspárt terveit. A vendéget kötetlen beszélgetés keretében megyeházi dolgozósobájában fogadta Völner Pál, a megyei közgyűlés elnöke. Véleményt cseréltek az országban kialakult gazdasági, társadalmi válság megoldásának esélyeiről, lehetőségeiről. Egyetértettek abban, hogy a helyzet javítása érdekében mélyreható változásokra, a nagy ellátó rendszerek átfogó reformjára van szükség. A multinacionális nagyvállalatok korlátozása az egyik legsürgetőbb feladat a kisemberek védelmében – hangsúlyozta Thürmer Gyula.

Ebben a válságos időszakban a korábbinál is nagyobb szükség van a közéleti szereplők közötti véleménycserére, konstruktív párbeszédre. Bár Thürmer úrral mindenben nem értettünk egyet, érzékelhető volt, hogy helyzetértékelésünk, megoldási javaslataink hasonlóak, nem helyezhetők el egy képzeletbeli bal-jobb skálán – vélekedett a megbeszélés után Völner Pál. A megbeszélésen részt vett Tóth István, a Munkáspárt megyei elnöke is. ■

Az én húsz évem – Hajdú József

A SZABADSÁG A MUNKÁSPÁRT 20. SZÜLETÉSNAPIJA ALKALMÁBÓL SOROZATOT INDÍT „AZ ÉN HÚSZ ÉVEM” CÍMMEL. A MUNKÁSPÁRT TÖRTÉNETE – KÖZÖS HARCUNK HISTÓRIÁJA. NAGYGYŰLÉSEKRŐL, FELVONULÁSOKRÓL ÉS VÁLASZTÁSOKRÓL ÉPPÉGY SZÓL, MINT A MINDENNAPI MUNKA, A SZÓRÓLAPOZÁS, A KOPOGTATÓCÉDULA-GYŰJTÉS VAGY AKÁR CSAK EGY PIACI BESZÉLGETÉS „APRÓ” PILLANATAIRÓL. VÁRJUK MINDAZON PÁRTTAGJAINK ÍRÁSAIT, AKIK ÚGY GONDOLJÁK, HOGY A MUNKÁSPÁRT KÖZÖS KINCSEVÉ TENNÉK AZ ELMŰLT HÚSZ ÉV SZÁMUKRA FONTOS, EMLÉKEZETES PILLANATAIT. ELSŐKÉNT HAJDÚ JÓZSEF EMLÉKEIT IDÉZZÜK FEL.

A véletlen hozta úgy, hogy az eddigi életutamat – lévén hatvan éves vagyok – ténylegesen háromszor húsz évre oszthatom.

Az első „húszas” a békés és gondtalan gyerekkor, a műjégpálya varázsa, a szakmunkássá válás és a „kutacs benövése” jellemezte. E korszak szerves része az első szerelmek időszaka, és a mozgalommal való egymásra találás teljes kibontakozása.

A második etap az emberi kibontakozásom időszaka. Ebben a harmadban ért el a főiskola, az egyetem, a tudományos munka. Egy „nyúlfarknyi” időtartamban tanulhattam az SZKP KB Társadalomtudományi Akadémiáján, közös kutatásban vehettem részt a moszkvai pártfőiskola munkatársaival. Szakmunkásból ekkor lettem politikai munkatárs, vagyis ahogy baráti körben akkortájt cukkoltak, fizetett forradalmár lettem.

A rendszerváltást korabeli szóhasználatlaltal „ejtőernyősként” éltem meg. Szerencsémre adódott egy őszinte pedagógus, igazgató, aki dacolt az új elvárásokkal, és pedagógussá fogadott. Ezt követően húsz évig voltam munkatársa. Politikáláshoz egyfajta sajátos hátteret biztosított. Ma is tisztelem bátorságáért, emberségéért, egyszerűségéért.

Harmadik korszakom a párt újjászervezésével kezdődik. Az akkor már MSZP-nek nevezett párt Oktatási Igazgatóságának taggyűlésén a termet egyedül hagytam el, közölve: én kommunista párt tagja vagyok, az új párt meg nem az! Később – akkori döntésemért – egyszerű emberektől sokszor kaptam elismerést. Zene volt füleimnek: Jóska, benned nem csalódtunk. Te nem cseréltél köpönyeget. A KB székházban néhányan pártot szerveznek. Hívtam őket, és máris tudtam, hová tartozom. Ebben az újjászervező „alakulatban” mások mellett

szellemi mestereim, az Oktatási Igazgatóság nyugdíjas vezetői, Kovács Klári és Várkonyi György is ott voltak. Ez megerősített, tudtam, jó helyen vagyok. Decemberben a pártot újjászervező kongresszusi döntésnek részese lehettem. Egyik percről a másikra a KB-ban találtam magam. Néhány hónap alatt a párt döntéseit szervező pártmunkásból a párt politikáját formáló párttaggá válhattam. Még most is hihetetlen, hogy amit korábban elképzelhetetlennek véltem, az politikai felelősséggé vált. Új volt Grósszal és Berecz-cel egy sorban ülni, Thürmer Gyulával tegeződve beszélgetni. Új volt a hadsereg valamikori törzsfőnökének, Csémi Károlynak feladatot megfogalmazni, és látni, hogy egy tábornok is tud önzetlenül „mezei” párttag lenni. Mint ahogy az is új volt, hogy Berecz Jánossal együtt agitáltuk Farkas Bertalant zuglói lakásában képviselőjelöltség vállalására. Berci ekkor már nem emlékezett arra, kinek is tett jelentést hazaérkezését követően. Persze idővel Berecz is a visszaemlékezéseket író, semmiért felelősséget nem vállaló reklámpolitikus szerepét találta kényelmesebbnek.

Belső tartásomat erősítette, hogy foghatam a ceruza végét a párt belpolitikai tézisei,

illetve egy-egy kongresszusi dokumentum készítésénél. Mindig éreztem: a párton belül én a helyemen vagyok! Évszámra igénylik a véleményemet, melyek egy magas százalékos arányát a döntéshozatal folyamatában érzékelhetem. Ezt tekintem igazi megbecsülésnek. Ez adta és adja a párton belüli munkavégzés örömeit, az elfogadottság nap, mint napi megjelenülését.

Húsz évem kiemelkedő pillanatai voltak, mikor többször is képviselőjelöltté választottak. Naivan azt gondoltam, a polgári társadalom választási játékaról a tanult szakmámból adódóan mindent tudok. No, rádöbbentem: nem tudok mindent! Amíg beszélni kellett, amíg az elviség volt a kérdés, az mondom, könnyen ment. Amikor a jelöltséghez szükséges kopogtatócédulát kellett gyűjteni a tízemeletes házakban, akkor, amikor Pető Ivánnal, Dobos Krisztinával kellett tévévitát folytatnom, nos, az megmutatta, ez a pártmunka már nem a régi, kényelmes szint.

A küzdelmes időszak ott Zuglóban, a végeken mindig a tartást adta. Azokkal dolgoztam együtt, azokkal róttam az emeleteket, akikben többségében nem csalódtam, akiknek a párt éppen olyan fontos volt, mint nekem, akik, ahogy ko-

rábban, ma is a párt „mezei” harcosai. Büszke vagyok a barátságukra.

Csendes, de fontos pillanat volt a Semleges Magyarországért Alapítvány „gründolása”, és a NATO-ellenes akcióban való szerény részvétel.

Másfelől ez a harmad számomra rakéta sebességű volt. Iszonyatos volt a tempó, ugyanakkor egy sor ellentmondást kellett megélnem. Még fel se ocsúdtam, mint KB-tag, már szemben is találtam magamat a dogmatikusok első támadásával, a párt elvialap-torzítási, illetve vezetés-átvételi kísérletével. Melós ösztönöm rögtön kiszúrta, az újjászervezést követően is van olyan KB titkárunk, aki a pártba a kispolgári nézetrendszert akarja becsempészni. És akkor jött a neheze. Küzdeni kellett. Nem tagadható, ez „harc volt”. Egy valamikori melósnak egy tüchtig értelmiségivel, vagy egy nagy tekintélyű korabeli külügyi munkatárssal kellett vitatkoznia. Ma is köszönöm valamikori professzoraimnak, adtak annyi muníciót, hogy bírtam az érvek csatáját.

És a rakéta csak repült. Mire fordultam egyet, már kint is találtam magam Moszkvában. Az utolsó (kommunista) Pravda fesztiválján képviselhettem a pártot. Míg mi kommunistaként, addig Eötvös Pál – ahogy maga megfogalmazta – egy független napilap képviselőjében volt jelen a „nagyhirű lap székházában”.

Hasonlóan izgalmas volt az újjászervezett párt álláspontját Bonnban, az akkori Bundestagi Képviselők Házában tartott konferencián megfogalmazni. Gregor Gysi – a ma már magát reklámszempontokból baloldalnak nevező egykori kelet-német utódpart, a tőkés rendszerrel tökéletesen megalkuvó pártjának akkori elnöke – igencsak csuklott, amikor egy meghívott magyar vendégtől a marxizmus következetes képviselőt hallhatta.

Ha a saját legutóbbi húsz évről egyetlen dolgot mondhatnék el, a húsz év cselekvését mondanám. Azt a húsz évet, ahol a tiszta emberi viszonyok számomra visszajöttek, és a napi valóságban érezkelhettem.

Talán sikerült a magam szintjén hitelesíteni a biztonság, ingyen tanulás, a stabil munkahely, a kiszámíthatóság, a tervezhetőség gondolatiságát. Sajnos sokak feladták a becsületességet, munkaszeretetet, teljesítményt, adott helyzetben az áldozatvállalást. Ők mindezt nem is tagadják: ebből nem kérnek. Én az utóbbi húsz évben sem adtam fel. Lesz még tovább.

HAJDU JÓZSEF

A SZABADSÁG FEGYVER, HASZNÁLJUK!

INDÍTSUNK PLAKÁT-LAVINÁT!

Mindannyian tudjuk, hogy a Munkáspárt egyik legfontosabb feladata pártunk, ideológiánk, és mindezek szócsöve; A Szabadság újság népszerűsítése, reklámozása. Pedig égető szükség lenne rá, hiszen ezáltal tudunk eljutni az emberekhez, ezáltal tudunk megszólítani minél szélesebb dolgozói rétegeket.

Ötletem nem bonyolult okfejtés adta: maga az újság címlapja.

A Szabadság első oldalán mindig szerepel valamilyen figyelemfelkeltő, nagyobb ábra, provokatívabb fénykép, rajta címként frappáns, agitációra kiválóan alkalmas, elgondolkodtató, és nem utolsó sorban mindig a heti aktualitással foglalkozó, messziről is jól látható szöveg.

Mivel újságunk eleve A4-es méretben jelenik meg, a reklám-plakát máris adva van!

A teendő mindössze annyi, hogy lefénymásoljuk, és minél több helyen kiragasszuk ezeket a rögtönzött plakátokat! Nem kell messzire mennünk: elég, ha mindenki saját lakóhelyén, legalább a legfeltűnőbb helyekre kirakja. Heti szinten az egész feladat nem vesz igénybe egy óránál több időt.

Gondoljunk csak bele: ha országosan a legtöbb település központjában kirakjuk hetenként az éppen aktuális A Szabadság címlaldalt, hány embert tudunk megszólítani!

Sokkal több ember ismerheti meg pártunkat, mint eddig! Tudjuk, hogy a média világában hallgatnak rólunk, az emberek többsége nem keres minket: nekünk kell megtalálni az embereket. Ha országszerte alkalmazzuk – akár a mai naptól – ezt a módszert, és havonta nem több, mint két szimpatizáns talál meg minket ezáltal, máris megérte! A mostani számtól kezdve A Szabadság címlapján a Munkáspárt elérhetőségei is megjelennek – munkánk sikere az érdeklődők számában is mérhető lesz. Kezdjük el a plakátragasztást mi magunk, folytatni fogják az aktivisták, a szimpatizánsok. Ragasszunk plakátot, osszunk szórólapot A Szabadság címlapjával! Képzeljétek, mekkora lavinát indítunk!

DELIKÁT DÓRA

A KELET NÉPE VAGYUNK

A Kelet népe címmel adta ki könyvét a legnagyobb magyar, Széchenyi István, és a mi népünket, a magyarokat értette alatta. Mi most mégis a Nyugat gyarmata lettünk. Rendszerváltáskor azt hangoztattam: nekünk nem a Nyugathoz kell csatlakoznunk, hanem a világ élvonalához, az pedig a Távols-Kelet. Húsz éve Japán látszott a húzóerőnek, ma már látni, hogy Kína az. És ne higgyük, hogy semmi közünk hozzájuk! A tavaly felöltött kínai űrhajó nevét, a Szen-csout a magyarországi média mindenütt égi hajónak fordította. Nem merték szent csónaknak nevezni, mert az igazi fordítás sokakban felébresztette volna a büszke öntudatot, hogy Kelet népe vagyunk. A wén szó kínai nyelven bölcs öreget jelent, hangalakja és értelme is ugyanaz, mint a magyar vén szavunknak. Tőkei Ferenc egyetemi tanár fordításában olvastam a legismertebb kínai bölcselet, Konfúcius:

Beszélgetések és mondások című művét. A fordító minden fogalom mellé zárójelbe téve odaírta a megfelelő kínai szót latin betűkkel. Gondolkodjunk el az alábbi Konfúcius-kori (ókori) kínai szavak magyar szavakkal való kapcsolatán: tao – elvek – tan; zsen – erény – fiatal, zsenge; tö – erény – tőkély; ju-tao – erkölcsös – jutalom; csü – belső tulajdonság – csín, csinos; szeng – szent ember – szent; szin – őszinte – színt vall; kiün-csi – nemes ember – kincs; king – könyv – könyv; taj – hegy – táj.

Ez persze nem azt jelenti, hogy hanok volnánk, de Kína 54 nemzetisége között több nép is van, mely rokona a magyaroknak. Nyelvünkben a közös szavak csak olyan kapcsolatot mutatnak, mint amilyen a francia, az olasz, a spanyol nyelvek között van. Ők mindnyájan egy nagy birodalom nyelvi hagyományát viszik tovább. A latin nyelvek a néhai Róma örök-

séget hordozzák, mi magyarok, (más hatások mellett) az ókor óta folyamatosan létező Kínai Birodalomét.

Mi kommunisták büszkék lehetünk rá, hogy Kína Népköztársasága a sikereit immáron 60 év óta a Kínai Kommunista Párt vezetésével éri el, és mi magyar anyanyelvűek legyünk büszkék rá, hogy a Kelet népe vagyunk.

BELOVITZ KÁROLY

Köszöntjük a 60 éves Kínai Népköztársaságot!

Hatvan éves az új Kína. 1949. október 1-én a pekingi Tianenmen téren Mao Cetung (Mao Zedong), a kínai forradalom legendás vezetője kikiáltja a nép köztársaságát. A jelképes aktussal egy sok évtizeden át zajló folyamat ér véget. Kína megszabadul a külföldi megszállóktól, s Tajvant, Hong Kongot és Makaót leszámítva megteremtik az egységes, szuverén Kínát. Eldől a társadalmi haladás iránya is. Győznek a kommunista erők, a polgári fejlődés hívei, Csang Kaj-sek (Chiang Kai-shek) erői Tajvanra szorulnak. Hat évtized alatt az egykor fejletlen Kína a világ egyik legfejlettebb országává vált. Köszöntjük a 60 éves Kínai Népköztársaságot!

A KÍNAI KOMMUNISTA PÁRT KÖZPONTI BIZOTTSÁGÁNAK

PEKING

TISZTELT ELVTÁRSAK! BARÁTAINK!

A Magyar Kommunista Munkáspárt nevében őszinte jókívánásainkat küldjük Önöknek, a Kínai Kommunista Párt minden tagjának, a kínai népnek a Kínai Népköztársaság születésének 60. évfordulója alkalmából.

Hat évtizeddel ezelőtt, 1949. október 1-én a kínai és a nemzetközi munkásmozgalom kiemelkedő személyisége, Mao Ce-tung kikiáltotta a Kínai Népköztársaságot. Új ország született: az egységes, új, népi, szocialista Kína.

A Kínai Népköztársaság születése a XX. századi történelem egyik meghatározó jelentőségű eseménye. A kínai nép valóra váltotta sok évszázados álmát. Megteremtette egységes és szabad országát. Sok évezredes kultúrájára, gazdag hagyományaira, alkotóerejére támaszkodva elindult a nemzeti felemelkedés útján. A történelmi döntés helyességét bizonyítják az elmúlt hat évtized óriási vívmányai. Kína ma a világ leggyorsabban fejlődő országa. Kína nélkül ma elképzelhetetlen a világgazdaság fejlődése. A gazdaság és a társadalom fejlesztésében elért sikereknek köszönhetően a kínai nép ma jobban él, mint bármikor történelme során.

A kínai nép hat évtizeddel ezelőtt a szocializmus útját választotta. A marxizmus-leninizmus elveit alkalmazta a kínai viszonyokra, megteremtve a kínai sajátosságú szocialista társadalom eszméjét és gyakorlatát. A szocializmus kínai útja is kiállta az idők próbáját. A kínai kommunisták képesek voltak tanulni a nemzetközi és a kínai munkásmozgalom tapasztalataiból, képesek voltak a folyamatos megújulásra. A XX. század utolsó évtizedeiben, amikor a világ számos országában feladták a szocializmus eszméjét, Kína a reform és a nyitás, a szocializmus korszerűsítésének és megújításának útját választotta.

A Kínai Népköztársaság megalakítása hat évtizeddel ezelőtt hozzájárult a szocializmus erősítéséhez az egész világban. Bizonyította, hogy a világ kommunistáinak harca és összefogása elengedhetetlen feltétel a kapitalizmus legyőzésében. A hat évtized történelme gazdag az együttműködés számos követendő példájából, és nem mentes a sikertelenségektől, hibáktól és tévedésektől sem.

A magyar kommunisták büszkék arra, hogy erejükhöz mérten kezdettől fogva segíthették a Kínai Népköztársaság létrejöttét és megerősödését. A szocialista Magyarország az első pillanattól kezdve nem csupán diplomáciai partnerének, de barátjának és szövetségesének tekintette a szocialista Kínát. Tisztelettel emlékezünk vissza arra a segítségre, amelyet a magyar munkásmozgalom nehéz időszakában a magyar szocializmus kapott a szocializmus ellen fellépő erők leküzdésében. Büszkék vagyunk arra is, hogy a XX. századi magyar szocializmus legjobbjai a szocializmus megújulásának nagy lehetőségét üdvözltek a kínai reform és a nyitás politikájában.

A magyar kommunisták az elmúlt húsz évben, a megváltozott nemzetközi körülmények között is szilárdan kiálltak a kínai szocializmus védelméért, támogatták a kínai kommunisták erőfeszítéseit a társadalom építésében, az egy Kína elv érvényesítésében, a Kínai Népköztársaság elleni tőkés támadások leplezésében. Sürgették és támogatták a kapcsolatok rendezését és fejlesztését Magyarország és Kína között. Meggyőződésünk, hogy a világ mai változásai még szorosabb együttes gondolkodást és cselekvést tesznek szükségessé a magyar és a kínai kommunisták kapcsolatában.

KEDVES ELVTÁRSAK!

Önök jól tudják, hogy mi, magyar kommunisták folytatjuk harcunkat a kapitalizmus ellen, hűek vagyunk a marxizmus-leninizmus és az internacionalizmus eszméjéhez. Megőrizzük a magyar és kínai munkások, parasztok, dolgozó értelmiségiek barátságát, népeink közös hagyományait.

KEDVES ELVTÁRSAK!

A Magyar Kommunista Munkáspárt tagsága nevében sikereket kívánunk a kínai népnek országa építésében!

Budapest, 2009. október 1.

MAGYAR KOMMUNISTA MUNKÁSPÁRT
KÖZPONTI BIZOTTSÁGA

NINCS ÉV FRONT-TÁBOR NÉLKÜL

3 nap – 2 éjszaka, az igaz baloldallal, igazi baloldali fiatalok között!

A Baloldali Front – Kommunista Ifjúsági Szövetség szeretettel meghív minden kedves érdeklődőt október 23-25 között táborába, a komáromi Fenyves táborba. Várunk minden baloldali gondolkodású fiatalot, aki nyitott a valós baloldali eszmék iránt, aki tenni akar saját jövőjéért, országáért, népéért. Ezúton is kérjük elvtársainkat, az alapszervezeteket, mindenkit, hogy az ismeretségi körükben lévő fiatalokat támogassák, hogy eljőjenek, el tudjanak jönni.

A tábor mottója: a mai helyzetben fontos, hogy minden fiatal pontosan értse, mi miért történik, a kialakult helyzetnek mik az okai, mit tehetünk ellene.

További információval örömmel áll rendelkezésre a Front elnöke, Szabó Tamás (06-30/630-7157), a Munkáspárt központja (06-20/463-0757), e-mailben az info@baloldalifront.hu, illetve a www.baloldalifront.hu.

FRONTTÁBOR
Komárom - Fenyves Tábor

Részvételi díj:
6000 Ft
Front tagoknak:
4400 Ft

Ebben benne van az alhelyezés + étkezés!!!

- 3 nap 2 éjszaka -

Ami lesz:

- Fergetes hangulat
- Igazi magyar ételek
- Vetélkedők
- Előadások
- Jó társaság
- Csodálatos környezet

www.baloldalifront.hu info@baloldalifront.hu 06-30/630-71-57

!!! Október 23-25 !!!

„A tettekre figyeljünk...”

A gyűjtés ötödik hete (2009. szeptember 22. zárással)

Az összes gyűjtött adomány 3.851 ezer forint, ezt 656 fő adta. Az egy főre eső átlag 5.870 forint.

Kiemelt adományozóink: Dr. Valkó Jaczline, Budapest 30.000 Ft, Szurcsik István, Túrkeve összesen 30.000 Ft, Ifj. Thürmer Gyula, Budapest 30.000 Ft, Gyuricza Imre, Pusztaföldvár 25.000 Ft, Dr. Maróti János, Dr. Maróti Jánosné, Budapest 25.000 Ft., Dr Rimóczi László, Dr. Rimóczi Lászlóné, Budapest 25.000 Ft, Erdei Zoltán, Budapest 25.000 Ft.

Balogh Péter, Ráckeresztúr, Szűcs Szilárd Levente, Gyál, Kerekes Szilveszter, Budapest, Szűcs Antal, Érd, V. Tóth Ferenc, Kisvárd, Bóka István, Szeged, Szabó Imre, Szekszárd, Rónai Jenőné, Veszprém, Sánta Sándor, Budapest, Iván Béla, Győr 20.000 forintot adományoztak.

Magyar Lajos Mosonmagyaróvár, Cs Nagy László, Kerepes, Berényi Béla, Kálóz, Csényi József, Szolnok, Nagy Zoltán, Salgótarján, Juhász Miklós, Györszentiván, Bertus Sándorné, Csongrád-Bokos, Bóka Istvánné, Szeged, Dézsi Zsigmond, Balassagyarmat, Szalay Gyula, Tatabánya, Krojdlá Ilona, Szolnok, Hamar József, Vajda János, Ihász Józsefné, Szabó László, Thürmer Marianna, Budapestről 10.000 forintot adományoztak.

Az adományokat mindenkinek köszönjük.

Karacs Lajosné

CSATLAKOZZ!

Ha szívesen részt vennél a gyárak előtt demonstráló, agitáló, szórólapot osztó akciós csoport munkájában, jelentkezz! Várunk, ha egyszer, várunk, ha többször is eljőnnél! Lehetsz fiatal vagy idős, párttag vagy szimpatizáns, közöttünk a helyed!

Ha gyűlölsz, ha felháborít, ha tenni akarsz az ellen, hogy embereket önhibájukon kívül megfosszanak otthonától, jelentkezz! Várnak az Otthonvédők, s az Otthonvédőkkel együttműködő munkáspárti aktivisták!

Időpontokról, helyszínekről kérj bővebb tájékoztatást a pártközpont telefonszámán, e-mail címén vagy Fogarasi Zsuzsanna budapesti al-elnöktől a 06-20-463-0757 telefonszámon.

Meghívó

A Munkáspárt Nőtárgozata szeretettel meghív minden kedves párttagot, szimpatizánst, érdeklődőt október 29-én 15 órai kezdettel legújabb munkáspárti klubjába.

Örömmel várunk mindenkit, aki egy kicsit beszélgetni, ismerkedni, politizálni szeretne. A klubdélután mindenki számára nyilvános, célunk kötetlen beszélgetéseknek helyt adni minden hónap utolsó csütörtökén 15-18 óráig a budapesti központ 3. emeletén, a 302-es szobában.

Cím: 1082 Budapest, Baross u. 61.

Gyertek el, hozzatok el rokonaitokat, barátaitokat!

Mindenkit szeretettel látunk!

Nőtárgozat

A Magyar Kommunista Munkáspárt központi politikai lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság.
Szerkesztőség: 1082 Budapest, Baross utca 61.; Telefon: 334-1509; Telefax: 313-5423;
A Szabadság e-mail címe: info@aszabadsag.hu; internetcím: www.aszabadsag.hu
Kiadja: a Progressio Kft., a kiadásért felelős: Vajda János igazgató; ISSN 0865-5146

A Munkáspárt internetcíme: <http://www.munkaspart.hu>